

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 24. novembra spriedumu lietā T-137/09 Nike International/ITSB — Muñoz Molina ("R 10") 2011. gada 7. februārī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-53/11 P)

(2011/C 152/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Pārējie lietas dalībnieki: Nike International Ltd. un Aurelio Muñoz Molina

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- taisīt jaunu spriedumu, izlemjot lietu pēc būtības un noraidot apelācijas sūdzību par apstrīdēto lēmumu, vai nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest prasītājai (tiesvedībā Vispārējā tiesā) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1) Īstenošanas regulas ⁽¹⁾ 49. noteikuma un PZR ⁽²⁾ 59. panta pārkāpums

Apstrīdētā lēmuma juridiskais pamats esot Īstenošanas regulas 49. noteikuma 1. punkts saistībā ar PZR 59. pantu. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā nekādi neesot minēts ne Īstenošanas regulas 49. noteikuma 1. punkts, ne PZR 59. pants un tajā neesot lemts par to piemērošanu konkrētajā lietā. Birojs uzskata, ka šādi ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un nav norādīts pamatojums.

2) Biroja vadlīniju un Īstenošanas regulas 49. noteikuma 1. punkta pārkāpums

Birojs uzskata, ka tā vadlīnijas nav piemērojamas konkrētajā lietā. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā divos gadījumos esot norādīts, ka Apelāciju padomei ir pienākums piemērot ITSB vadlīnijas. Birojs uzskata, ka šādi ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.)

⁽²⁾ 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 22. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Federación de Asociaciones Sindicales (FAGSA) un citi

(Lieta C-78/11)

(2011/C 152/18)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Atbildētājas: Federación de Asociaciones Sindicales (FAGSA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (FETICO), Federación Estatal de Trabajadores del Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT un Federación del Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO.

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punkts liedz valsts tiesību aktus interpretēt tādējādi, ka nav atļauts pārtraukt atvaļinājuma periodu, lai šo periodu pilnībā vai tā atlikumu varētu izmantot vēlāk, ja pārejoša darbnespēja pēkšņi iestājas atvaļinājuma laikā?

⁽¹⁾ OV L 299, 9. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-286/08 Fidelio KG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2011. gada 25. februārī iesniedza Fidelio KG

(Lieta C-87/11 P)

(2011/C 152/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Fidelio KG (pārstāvis — M. Gail, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-286/08;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepamatoti pieņēmusi, ka apzīmējuma "Hallux" reģistrāciju attiecībā uz "ortopēdiskajām precēm" un "apaviem" nepieļauj absolūtais reģistrācijas atteikuma pamatojums atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam. Neesot saprotams, kāpēc Vispārējā tiesa, pretēji prasītājas norādītajam, ir sekojusi ITSB argumentācijai un ir ņēmusi par pamatu, ka "hallux", kas latīņu valodā nozīmē kājas īkšķi, ir "hallux valgus" — kājas īkšķa slimības — parastais saīsinājums. Šādā Vispārējās tiesas pieejā neesot ievērota izmeklēšanas par paša ierosmes principa nozīme un turklāt neesot ievēroti pienākums norādīt pamatojumu.

Turklāt Vispārējā tiesa esot nepareizu noteikusi preces un preču kategorijas. Tā kā jēdziens "ortopēdiskās preces" esot izteikts ļoti plaši un pietiekot ar to, ka absolūtais reģistrācijas atteikuma pamatojums ir piemērojams preču daļai, ITSB esot iespēja izvēlēties nenoteikti daudzus preču veidus un atteikt noteikta preču veida reģistrāciju. Vispārējā tiesa to neesot ņēmusi vērā.

Attiecībā uz apaviem Vispārējā tiesa esot nepareizi balstījusies uz to, ka pastāv "komforta apavu" preču kategorija. Patiesībā starp apaviem vispārīgi un tā saucamajiem komforta apaviem tomēr neesot nekādas atšķirības.

Bez tam Vispārējā tiesa, nosakot konkrēto sabiedrības daļu saistībā ar attiecīgi "ortopēdiskām precēm" un "apaviem", esot vadījusies no apsvērumiem, kas neattiecas uz lietu. Prasītāja uzskata, ka šajā sakarā ir jāņem vērā vidusmēra patērētājs. Tomēr vidusmēra patērētājam nav nedz latīņu valodas zināšanu, nedz arī tam ir zināma *hallux valgus* slimība. Tādējādi preču zīmi "Hallux" nevarot uzskatīt par aprakstošu.

Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo tā neesot veikusi apzīmējuma "Hallux" pārbaudi atbilstoši šai tiesību normai.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 15. decembra spriedumu lietā T-141/08 E.ON Energie AG/Komisija 2011. gada 25. februārī iesniedza E.ON Energie AG

(Lieta C-89/11 P)

(2011/C 152/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: E.ON Energie AG (pārstāvji — A. Röhling, F. Dietrich un R. Fromm, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu un atzīt par spēkā neesošu apelācijas sūdzības iesniedzējai 2008. gada 6. februārī paziņoto otrās lietas dalībnieces 2008. gada 30. janvāra Lēmumu C(2008) 377, galīgā redakcija, lietā COMP/B-1/39.326;
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un atzīt par spēkā neesošu 1. punktā minēto lēmumu tiktāl, ciktāl
 - a) apelācijas sūdzības iesniedzējai ir uzlikts naudas sods;
 - b) apelācijas sūdzības iesniedzējai ir piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus,un apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- turpmāk pakārtoti, atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest otrajai lietas dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja vērsas pret pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu ar prasījumu to atcelt un atzīt par spēkā neesošu otrās lietas dalībnieces 2008. gada 30. janvāra Lēmumu C(2008) 377, galīgā redakcija, lietā COMP/B-1/39.326. Ar spriedumu tika apstiprināts otrās lietas dalībnieces lēmums par naudas soda uzlikšanu, kurā apelācijas sūdzības iesniedzējai tika pārņemta, ka tā ir lauzusi otrās lietas dalībnieces pārstāvju atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta d) apakšpunktam uzlikto apzīmējumu un līdz ar to "vismaz aiz neuzmanības" ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus apelācijas pamatus.

- 1) Apelācijas sūdzības iesniedzēja vispirms pārmet, ka, nosakot pierādīšanas pienākuma sadalījumu, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, un saistībā ar to — nevainīguma prezumpcijas principa un Kopienų tiesību lēmumu pieņemšanas principa *in dubio pro reo* principa pārkāpumu. Vispārējā tiesa tostarp neesot ievērojusi, ka pierādīšanas līdzeklis zīmoga, kurš (kas netiek apstrīdēts) ticis glabāts ilgāk par tā *Shelf life* [derīguma termiņu] formā, neesot "pietiekami pārliecinošs" pierādījums, lai pierādītu pārkāpuma esamību.
- 2) Ar otro apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka esot ticis pieļauts Vispārējai tiesai saistošā